



*Tanácsok,
időszereűségek,
érdekességek*

2016
II. negyedév



II. negyedév

1. A KERESZTÉNYSÉG JELE

„Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogyanem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint“ (Eféz 3,20).

Az Úr arra vár, hogy az Ő népéhez tartozó emberek által kifejezhesse az ő kegyelmét és erejét. De elvárja, hogy akik bekapcsolódnak a szolgálatba, a gondolataikat mindig Ő feléje irányítsák. Naponta időt kell szakítaniuk az Ige olvasására és az imádkozásra...

Egyen-egyenként Istennel kell járnunk és vele kell beszélgetnünk; akkor majd a Krisztus evangéliumának szent befolyása a maga tökéletességében fog megnyilatkozni az életünkben. (6T 253)

Van ékesszólás mely, sokkal erősebb, mint a szónoki beszéd, ez a fedhetetlen és igaz keresztény csendes és következetes életmódja. Az, ami maga az ember, az sokkal nagyobb hatással van annál, amit mond.

Az emberek, akiket kiküldtek, hogy kémkedjenek Jézus után, azzal a jelentéssel tértek vissza, hogy soha ember úgy nem beszélt, mint Ő. Ennek az oka abban a tényben rejlett, hogy senki még soha nem élt úgy, ahogy Ő élt. Ha élete nem lett volna olyan, amilyen volt, akkor nem beszélhetett volna úgy, ahogy beszélt. Szavai meggyőzőek voltak, mert tiszta, szent szívből származtak, amely telve volt szeretettel és együttérzéssel, jótéteménnyel és igazsággal.

Éppen a jellemünk és a tapasztalatunk az, ami meghatározza, milyen hatással leszünk másokra. Ahhoz, hogy bizonyosságot telessünk valamely felebarátunknak a Krisztus kegyelmének erejéről, előbb nekünk személyesen kell ezt az erőt a saját életünkben és szívünkben megtapasztalnunk. Az evangélium, amelyet úgy mutatunk be, mint

a lelkek üdvösségének erejét, annak az evangéliumnak kell lennie, amely révén a mi lelkünk is üdvösséget nyert. Csakis a Krisztusba, mint személyes Megváltóba vetett élő hit által sikerülhet éreztetni a befolyásunkat ebben a gyanakvó világban. Ha a bűnösöket ki akarjuk húzni a folyó gyors sodrából, akkor a lábunkat szilárdan a Kősziklára, Jézus Krisztusra kell helyeznünk.

A kereszténység jele nem valami külső jel, nem a kereszt viselése vagy a korona hordozása, hanem olyasmi, ami az ember és az Isten egységét mutatja. Irgalmának erejével, amely a hívő jellemének megváltoztatásában nyilvánul meg, a világnak bizonyóságot kell nyernie arról, hogy Isten elküldte az Ő Fiát a világ Megváltójául. Semmilyen más hatás, amelynek a lélek ki van téve, nem lehet olyan erős, mint az önzetlen élet hatása. Az evangélium legerőteljesebb bizonyítéka az a keresztény, aki szereti az embereket, és aki méltó az emberek szeretetére.

2. NEM VILÁGI DICSŐSÉGBEN

„Hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Istennek erején nyugodjék.” (1Kor 2,5)

Jézusnak el kellett végeznie a művét... minden külső fényűzés és dicsőség nélkül, irgalommal és önfeláldozással teljes életével fordulva az emberek szívéhez.

Krisztus követőinek a világ világosságává kell lenniük; de Isten nem arra szólítja fel őket, hogy erejük megfeszítésével világítsanak. Ő nem helyesli a jóság látszatára való önelégült igyekezetet. Ő azt akarja, hogy lelkük átítatódjék a menny alapelveivel; és a világgal való kapcsolatukban tegyenek bizonyóságot arról a világosságról, amely bennük van. Az élet minden területén megmutatkozó rendíthetetlen hűségük által világítanak. (...)

A földi csillogásnak, bármennyire lenyűgöző is, nincs értéke Isten előtt, Aki nem a láthatót és mulandót, hanem a láthatatlant és örökkévalót értékeli. Az előbbinek csak annyiban van értéke, amennyiben az utóbbit tükrözi. A legnagyobb művészi alkotás szépsége sem meríthető össze a jellem szépségével, amely a lélekben munkálkodó Szentlélek gyümölcse. (...)

Isten művében az emberi erőfeszítést csak odaszentelt, imádkozó étellel, a krisztusi kegyelem életformáló hatalmának megmutatásával lehet eredményessé tenni. Különböznünk kell a világtól, mert Isten reánk helyezte pecsétjét; mert bennünk kinyilatkoztatja saját szeretetét és jellemét. Megváltónk pedig befedez minket igazságával.

Amikor Isten kiválaszt embereket a szolgálatra, nem kérdezi, van-e földi gazdagságuk, műveltségük, vagy szónoki képességük. Csupán ezt kérdezi: „Elég alázasak-e ahhoz, hogy megtaníthatom őket újtajmra? Rájuk bízhatom-e Igémet? Képviselnek-e majd engem?” Isten minden embert csak annyira tud felhasználni, amennyire Lelkével betöltheti a lélek templomát. Isten csak az Ő képmását tükröző munkát fogadja el. Követőinek – megbízatásuk hitelesítéseként – magukon kell viselniük a menny örökkévaló alapelveinek kitörölhetetlen jegyeit. (MH 36-37)

Jézus tudta, mennyire értéktelen a földi dicsőség, ezért nem is igyekezett arra, hogy azt kiemelje. Lelke méltósága, magasztos jelleme és elveinek nemessége szerint Ő messze felülmúlta a világ hiábavaló divatját. (1SM 259-260)

3. MEGSOKSZOROZOTT ÁLDÁSOK

„Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen az Istennek és Jézusnak a mi Urunknak megismerésében. Mivelhogy az ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való, Annak megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott” (2Pét 1,2-3).

Péter apostol második levelének első fejezetében megtaláljátok az ígéretet, hogy a kegyelem és a békesség megsokszorozódik, de előzőleg „a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt, a tudomány mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig tűrést, a tűrés mellé pedig kegyességet. A kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé pedig szeretetet” (2Pét 1,5-7). Ezek az erények csodálatos kincset jelentenek...

Küzdjünk tehát, hogy a hátralevő rövid időben latba vessük képességeink legjavát, kegyességet kegyességhez, erőt erőhöz adjunk,

így téve nyilvánvalóvá, hogy mennyei forrással rendelkezünk. Krisztus mondta: „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön” (Máté 28,18) Mi végett kapta ezt a hatalmat? A mi érdekünkben! Azt akarja, értsük meg, hogy idősebb fivérünként tért vissza a mennybe, és hogy a rendelkezésünkre bocsátja a végtelen hatalmat, amit kapott. (...)

Amit szólunk, amit teszünk, mindennel Krisztust képviseljük. Éljük az Ő életét. Az elvek, melyek Őt irányították, alakítsák a mi tetteinket is azok irányában, akikkel érintkezünk. Amikor biztonságosan Krisztushoz horgonyozzuk magunkat, oly hatalom áll rendelkezésünkre, melyet ember el nem vehet tőlünk. (9T 186-187)

A megszentelt élet mesterkéletlen, öntudatlan befolyása a legmeggyőzőbb prédikáció a kereszténység mellett. Érvelések, minél kevésbé cáfolhatatlanok, annál nagyobb ellenállást idézhetnek elő; azonban az Istenfélő életmód olyan hathatós példaadás, melynek teljesen ellenállni: lehetetlen. (AA, 511)

A Fia segítségével Isten bemutatta nekünk a tökéletességnek azt a fokát, amelyet az ember el tud érni. A világ előtt Isten, annak élő bizonyosságaként emel ki bennünket, amivé válhatunk az Ő kegyelmének köszönhetően...

Mekkora megtiszteltetésben részesít bennünket Isten, arra szólítva fel minket, hogy szentek legyünk a saját működési területünkön, amint az Atya is szent a saját területén. Krisztus ereje által ezt megvalósíthatjuk, mert Ő maga mondta: „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön” (Máté 28,18). A mi előnyünk az, hogy igényelhetjük ezt a korlátlan hatalmat.” (HC, 108)

4. SZERÉNYEK ÉS ALÁZATOSOK

„Alázátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején.” (1Pét 5,6)

„Az igazi alázatosság egészen más. Nem jelent szellemi törpeséget, a törekvések hiányát, gyáva meghunyászkodást, sem pedig a kudarctól félve a terhek lerázását. Az igazán alázatos ember Isten erejében bízva végrehajtja a menny szándékát.

Isten maga választja ki az emberi eszközöket. Néha egészen egyszerű embereket a legnagyobb feladatokkal bíz meg, mert hatalma az emberi gyengeség által mutatkozik meg. Nekünk megvan a saját mércénk, és ahhoz mérten jelentjük ki az egyik dolgot nagynak, a másikat pedig kicsinek. Isten azonban nem a mi normánkkal mér. Ne gondoljuk, hogy Istennek nagy, ami nekünk nagy; vagy ami nekünk kicsi, neki is az.” (COL, 363-364)

„Rosszul tesszük, ha saját érdemeinkkel büszkélkedünk. (...) Nem cselekedeteinkért kapjuk a jutalmat, nehogy bárki is dicsekedjék. Minden jutalom kegyelemből van. (...)

Akinek öndicsőítés a célja, az nélkülözi azokat a jellemvonásokat, amelyek hatékony munkássá tehetik Krisztus szolgálatában. A gőg és elbizakodottság lerontja a munkát. (...)

A keresztyény, aki magánéletében is keresztyény; aki bizonyosságot tesz keresztyénységéről naponkénti önmegtagadásával, szándékai őszinteségével, gondolatai tisztaságával, a bosszúságok közötti szelídségével, hitével és kegyességével, a kicsi dolgokban való megbízhatóságával; aki családi életében Krisztus jellemét képviseli, Isten szemében még a világszerte ismert misszionáriusnál és mártírnál is becsesebb lehet. (...)

Nem tudásunkban, társadalmi rangunkban, a munkások sokaságában, vagy a reánk bízott képességekben található sikerünk titka; nem is az emberi akaratban. Ha tehetetlenségünket érezve, készséges és engedelmes szívvel Krisztusra tekintünk, általa, aki minden erő és értelem forrása, egyik győzelmet a másik után arathatjuk. (...) Azok, akik őszinte hittel és szeretettel szolgáltak Istennek, kegyelméből áldott jutalmat kapnak. (COL, 401-404)

5. A POZITÍV HATÁS FORRÁSA

„Akkor felhasad, mint hajnal a te világosságod, és meggyógyulásod gyorsan kivirágzik, és igazságod előtted jár; az Úr dicsősége követ. (Ésa 58,8)

Az Úr mindnyájunkért külön-külön munkálkodik. Látva a világ gonoszságát, ahogy a bíróságokon napvilágra jön, vagy, ahogy a napi

sajtóban beszélnek róla, húzódjunk közelebb Istenhez és ragaszkodjunk erősen az Ő ígéreteihez, hogy Krisztus kegyelme megnyilvánulhasson bennünk. Hatással lehetünk a világra, nagyon erős hatással... Csakis Isten dicsőségére figyeljünk. Dolgozzunk minden Istentől kapott értelmünkkel, helyezük magunkat az isteni igazság hatása alá, hogy Isten kegyelme kiáradhasson ránk, és átalakíthasson minket Isten képmására. A menny várja, hogy kiárasztassa a leggazdagabb áldást azokra, akik Isten művében akarnak dolgozni a világtörténelemnek ebben az utolsó napjaiban. (MYP 26)

Semmi olyan nincs bennünk a saját erőnkéből, amivel a jóra tudnánk sarkallni másokat. Ha felismerjük tehetetlenségünket, és azt, hogy szükségünk van Isten erejére, akkor nem bízunk önmagunkban. Nem tudjuk, hogy mi fordul meg egy napon, egy órán vagy egy pillanaton; egy napot se kezdünk el anélkül, hogy terveinket mennyei Atyánkra ne bízánánk! Isten megbízta az angyalait, hogy vigyázzanak ránk. Ha magunkat oltalmuk alá helyezük a veszély idején jobb kezünk felől állnak. Ha akaratlanul rossz hatással lennénk az emberekre, mellénk állnak és jóra biztatnak bennünket. Megválasztják szavainkat és befolyásolják tetteinket. Így befolyásunk, ha csendes és öntudatlan is, hatalmas erővel vonz másokat Krisztushoz és a mennyei világhoz. (COL 341. 342)

A személyes hatásban nagy erő van. Egyesülnie kell a krisztusi befolyással, hogy felemeljen, ahogy Krisztus felemelt, hogy helyes elveket plántáljon, hogy megakadályozza a romlottság terjedését a világban. Terjeszteni kell az irgalmat, amely egyedül Krisztusnál van. Nemesbítenie, szépíteni kell az embertársaink életét és jellemét a tiszta példa erejével, amely egyesült az őszinte hittel és szeretettel. (PK 232)

6. IMAAKADÁLYOK

Ha közelebb akarunk kerülni Krisztushoz, meg kell tanulnunk teljes szívvel imádkoznunk, minden képmutatás nélkül. Az ilyen ima garantálja, hogy a gondok velejét fogjuk megérinteni, bármiről legyen is szó. Azt is garantálja, hogy az isteni irgalom alkalmazásra jut életünknek azon területein, ahol a leginkább szükségünk van ennek szent felkenésére.

Tudnunk kell, mi az, ami akadályoz bennünket az imádkozásban. Nem fogjátok hasznát venni, amennyiben szent kéréseitek nem fognak a plafonnál feljebb emelkedni. Íme, az imameghallgatásnak néhány – emberek által felállított – akadálya:

Engedetlenség. Miért hallgatna meg bennünket Isten, ha mi úgy döntöttünk, hogy nem hallgatunk a parancsolataira és a vezetésére? Saul esküt kötött, de úgy, hogy nem gondolta át annak a következményeit, s ezzel majdnem megölte a katonáit (és a fiát, Jonatánt), akik e közben eltávolodtak Isten étkezési szabályaitól. Esküje tisztességesen hangzott, de valójában nagyon impulzív volt. Csak amikor már kimerítette a saját terveit, akkor fordult Saul végül Istenhez. (1Sám 14,24-37)

Titkos bűn. Miért nyújtana nekünk Isten segítségét, amikor a kezünket a hátunk mögött tartva szorongatjuk még mindig a bűneinket. „Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én Uram.” (Zsolt 66,18)

Csökönység. Miért engedne Isten a követelményeinknek, ha mi nem engedünk Neki? „Szívüket is megkeményítették, hogy ne hallják a törvényt és az igéket, amelyeket a Seregeknek Ura küldött vala az ő lelke által, az előbbi próféták által. És igen felgerjedt vala a Seregeknek Ura. És lón, hogy amint én kiáltottam és nem hallották meg: úgy kiáltottak, de nem hallottam meg, azt mondja a Seregeknek Ura.” (Zak 7,12-13)

Önzés. Miért öntené ki Isten az Ő áldásait, ha mi azokat önzően visszatartjuk? „Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt.” (Jak 4,3)

Bizalmatlanság. Miért hallgatna meg bennünket Isten, ha mi továbbra se bízunk meg Ő benne, hanem tamáskodunk? „De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány. Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól” (Jak 1,6-8)

Értelmetlenség volna imádkozni Istenhez, ha előzőleg nem tűntettük el az akadályokat, amelyek az imameghallgatás útjában állnak. Minden változás önmagunknál kezdődik.

7. HIDAT ÉPÍTENI A HITETLENEK FELÉ

Ha az a célod, hogy Krisztus bemutasd a hitetlen embertársadnak, akkor először is bizalmi kapcsolatot kell vele kiépítened, még mielőtt beszélnél neki Krisztusról. A hídépítés az emberek felé, ez egy folyamat, és nem projektum, amelyhez Istentől nyert türelemre és bölcsességre van szükség.

Így törekedj hidat építeni:

Használd ki a társas eseményeket. Ne maradj ki a társas eseményekből csak azért, mert az emberek bizonyos típusa nem tetszik neked. Ha nem ismerik Krisztust, el kell érned őket. Meglátod, mennyi közös dolgot fogsz találni: röplabdázást, a gyermekekről való gondoskodást, a házastárs iránti szeretetet. Az egyetlen dolog, ami még nem közös, az az ég felé vezető utatok. Tudjál odafigyelni. Használd a szemed és a füled. Hallgasd, miről van szó, milyen szükségletei vannak az embereknek, és igyekezz segíteni. Ez alatt az idő alatt talán nem fogsz közvetlenül evangéliumot hirdetni, de a viselkedésed, elfogadásod, odafigyelésed miatt a következő alkalommal könnyebben meghallgatják az evangéliumot.

Találd meg, miként szolgálhatsz. Mások iránti apró, kedves cselekedetekkel sok lehetőséget kapsz arra, hogy elmondd, hogy mindezt azért teszed, mert keresztény vagy. A lépés a szavaktól a tettek felé, ápolja a barátságot.

Szolgálj az időddel. Vállalj önkéntes munkát egy kórházban, vagy ifjúsági szervezetnél. Legyél a gyerekek labdarúgó csapatának az edzője.

Szolgálj a tehetségeddel. Segíts valamelyik szomszédodnak, vagy egy egyedülálló anyának apró háztartási javításokban, vagy az autó megjavításában, vagy valaki másnak; készíts ételt, amelyet megosztasz valakivel, akinek szüksége van rá.

Vizsgáld meg az életmódodat. A példás keresztényi élet többet tehet, mint bármely könyv üzenete. Nem élhetsz úgy, mintha nem ismernéd az Urat, miközben elvárod az emberektől, hogy hallgassanak rád, mialatt arról beszélsz nekik, hogy milyen sokat jelent neked az Úr.

Keress alkalmat a lelki mag elvetéséhez. Valamely hitetlen embernek talán könyvet, vagy egy egyszerű Új Testamentumot is

adhatsz. A keresztényi irodalom oda is eljut, ahova te nem tudsz eljutni, beszélhet akkor is, amikor te nem beszélhetsz, és hűen, világosan bemutathatja az evangéliumot, akkor, amikor a hallgató kész a kezébe venni és meghallgatni.

Legyél türelmes. Ne feledd el, hogy valódi emberek felé építet a hidat, és nem csupán Krisztus melletti döntéseket gyűjtesz. Ne mondd le a barátaidról. Egy élet áll a rendelkezésedre, hogy bemutasd nekik Jézust.

8. HOGYAN LEHETÜNK JÓ BARÁTOK

Nehéz jó barátra lelni. Ismerősök, munkatársak, partnerek és kollégái bőségesen találhatóak. De egy igazi barát ritka, ezért úgy kell rá vigyázni, mint a legnagyobb kincsre. Ahhoz, hogy egy barátság jó és tartós legyen, mindkét barátnak munkálkodnia kell rajta.

Milyen egy jó barát?

A jó barát talál időt. A legtöbb barátság az elhanyagolás miatt esik szét. Időt találni azt is jelentheti, hogy előbb kell hazaérned a munkából, hogy elmehess a barátoddal egy aggasztó orvosi vizsgára, vagy lemondani valamely kötelezettséget, hogy részt vehess a barátod első énekkoncertjén. A barát időt talál a fontos életseményekre, a barátja válságaira vagy éppen örömeire.

A jó barát őrizi a titkot. Valamely titok rábízása valakire: segít felismerni azt, hogy mi az, ami nem tetszik, és meglátni azt, hogyan reagál egy barát arra, amit te a szívedben tartasz. A titkokat bizalomra méltó barátoknak kell elmondani, akik előnynek tartják meghallgatni azt, amiről te gondolkodsz, és azt nem fogják továbbmondani.

A jó barát őszintén aggódik. A barátság nem lehet gondmentes. A gondoskodás a szívet és az elmét is magába foglalja. A gondoskodás ilyen: Ami veled történik, az mintha velem történt volna. Ami téged szomorít, az engemet is. Amikor valami jó dolog történik veled, annak én is örülök.

A jó barát teret enged neked. A tolakodó, érzéki barátok, akik nem tudják, hogyan kell a barátnak teret adni, megfojtanak a jelenlétükkel. Állandó jelenlétük nyomasztó és birtokló.

A jó barát igazat mond. Az igazmondása barátság előfeltétele. Léteznie kell egy hajlandóságnak, hogy az igazat mondjuk, és a hajlandóságnak, hogy meghallgassuk az igazságot. A barátok, akik kerülnek az igazság kimondását, talán az adott pillanatban megmenekülnek egy kis kellemetlenségtől, de a végén elveszítik a barátjukat.

A jó barát megbocsátja a tévedést. Minden barát okozhat olykor csalódást. Ez biztos. Ők egyszerűen emberek. Éppen ezért a tartós barátság a megbocsátástól függ. Bizonyos tévedéseket figyelmen kívül kell hagynunk, más hibákat el kell felejtenünk. A barátság nem lesz tartós, ha nem létezik a megbocsátás és a kibékülés.

A jó barát mindig hűséges. Nem nagy el a bajban, még ha árat kell is fizetnie azért, hogy a barátod maradhasson.

A jó barát könnyen tud nevetni. A nevetés az „üzemanyag“, amely hozzájárul ahhoz, hogy a barátság tartós maradhasson. Ez lehetővé teszi a barátoknak, hogy támogassák egymást a válság és monotonia közepette.

A jó barát megünnepli a sikert. A barát egyértelmű jellemzője az a képesség, hogy veled maradjon a válság közepette. Az igazi barátságot azonban néha éppen az teszteli le, hogy képesek-e a barátok a jóban is egymás mellett maradni. A jó barát jó dolgokat mond, és örül a barátja sikerének.

A jó barát imádkozik. Ima elvezeti a barátságot az emberi léleknek a legmélyebb és a legmagasabb pontjához. Meghívja Istent a barátságba és megduplázza a jó tulajdonságokat.

9. BÖLCSESSÉG A DÖNTÉSHOZATALHOZ

Mennyi idő telt el azóta, hogy kiolvastátok a Bibliát? Vajon a Bibliaolvasással is annyi időt töltetek, mint az újságolvasással? Ne legyünk ostobák egész életünkben csupán azért, mert nem akarjuk megtenni azt, amire szükségünk van az isteni bölcsesség elnyeréséhez.

Isten minden bölcsesség forrása. Ahelyett, hogy egyedül igyekszünk bölcsék lenni, vagy olyan könyveket olvasunk, amelyek bölcsességre akarnak tanítani bennünket, bölcsességért forduljunk inkább Istenhez.

Minden más csupán mulandó emberi gondolkodás, csak egyedül az Isten tökéletes.

Isten a végtelen bölcsesség gazdag forrása.

„Ád bölcsességet a bölcseknek és tudományt az értelmeseknek. Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat, tudja, mi van a sötétségben; és világosság lakozik vele!” (Dán 2, 21-22)

„Óh, Isten, gazdagságának, bölcsességnek és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az ő újai! Mert kicsoda ismerte meg az Úr értelmét? Vagy kicsoda volt néki tanácsosa?” (Róma 11, 33-34)

Isten bölcsessége kiváló.

„Ha pedig keserű irigység és civódás van a ti szívetekben... Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jó, hanem földi, testi és ördögi.” (Jak 3, 15)

„A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelmes, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem kételkedő és nem képmutató.” (Jak 3, 17)

„Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik néki. De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány.” (Jak 1, 5-6.)

„Fiam! Ha beveszed az én beszédimet... Ha figyelmeztetvén a bölcsességre a te füleidet, hajtod a te elmédet az értelemre. Igen, ha a bölcsességért kiáltasz, és az értelemért a te szódat felemeled, Ha keresed azt, mint az ezüstöt, és mint a kincseket kutatod azt: Akkor megérted az Úrnak félelmét, és az Istennek ismeretére jutsz. Mert az Úr ad bölcsességet, az ő szájából tudomány és értelem származik.” (Péld 2, 1-6)

„Bizodalmaid legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te újaidban megismerd őt; akkor ő igazgatja a te újaidat.” (Péld 3, 5-6.)

Alázattal és istenfélelemmel lépj Isten elé.

„Kevélység jó: gyalázat jó; az alázatosoknál pedig bölcsesség van.” (Péld 11, 2.)

„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme; jó belátása van mindenkinek, aki ezt gyakorolja” (Zsolt 111, 10.)

„Ezt mondja az Úr: Ne dicsekedjék a bölcs az ő bölcsességével, az erős se dicsekedjék az erejével, a gazdag se dicsekedjék gazdagságával; hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekedik, hogy értelmes és ismer engem, hogy én vagyok az Úr, aki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok e földön; mert ezekben telik kedvem, azt mondja az Úr.” (Jer 9, 23-24.)

A döntéseid azon az őszinte vágyadon alapuljanak, hogy megdicsőítsd Krisztust.

„És mindent, amit csak cselekszettek szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjétek, hálát adván az Istennek és Atyának Ő általa.” (Kol 3, 17)

„Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekszettek, mindent az Isten dicsőségére műveljétek.” (1Kor 10, 31.)

10. A BIBLIATANULMÁNYOZÁS – A TANULMÁNYOZÓ GYŰLEKEZET

A Bibliatanulmány tanulmányozása a szombatiskola középpontja. Ez a Biblia szisztematikus tanulmányozása, és megvilágítja Isten népe történelmének bizonyos időszakait, feljegyezve felemelkedéseiket és bukásaikat, attól függően, mennyire hallgattak az isteni vezetésére. No, de nem csupán csak tájékozódás végett foglalkozunk a régmúlt idők történelmével, hanem azért is, hogy összehasonlítsuk a helyzetüket és a körülményeket a mi helyzetünkkel és körülményeinkkel, és hogy levonjuk belőle a tanulságot a magunk számára. „Mert amelyek régen megírtak, a mi tanulságunkra írtak meg...” (Róm 15,4)

A tanulmányozás célja nem az, hogy átvegyük az összes kérdéseket. Ezt az eltelt hét folyamán otthon már megtettük. A cél a véleménycsere, a legfontosabbak aláhúzása és olyan döntések meghozatala, amelyek tartalmazni fogják a bibliai igazság életünkben való alkalmazását.

A tanulmányozást a tanító vezeti. Ő persze nem előadást tart, hanem igyekszik irányítani a beszélgetést, és a szombatiskolai osztályt a témánál tartani. Jézus kérdezett és meghallgatta a válaszokat. Ez

a tanító feladata. Mivel a tanulmány a tanulmányozó gyülekezet jelképe, mindenkinek részt kell benne vennie. A csendesebb hívőket is ösztönözni kell arra, hogy kifejezzék a véleményüket, azokat meg, akik túlságosan buzgók a válaszadásban, meg kell kérni, hogy másoknak is adjanak alkalmat. Hívjuk meg a hallban vagy az udvaron tartózkodókat is, hogy kapcsolódjanak be a bibliatanulmány megvitatásába, mivel ők is a gyülekezethez tartoznak.

A bibliatanulmány tanulmányozásának nagy célja mindenkit bevonni a fontos bibliai igazságok tanulmányozásába, hogy mindenki megtapasztalhassa az áldásokat. Így vehet rész mindenki az istentiszteleten. Ez sokakat arra ösztönöz, hogy rendszeresen és részletesen tanulják a leckét otthonaikban, hogy szombaton teljes hozzájárulásukat adhassák az osztálytanulmányozáskor.

11. HALLGATÁS VÉGETT KÖZELEDJ

„Őrizd meg lábaidat, mikor az Istennek házához mégy, mert hallgatás végett közeledned jobb...” (Préd 5,1)

A közös éneklés, az adakozás a bibliatanulmányozás olyan tevékenységek, amelyekben minden hívő részt vesz. Az istentisztelet más részeinél, mint a szombatiskola és az igehirdetés, a legtöbb hívő csupán hallgató. Ez azt jelentené, hogy csupán a beszélő aktív, a többiek passzívak? Talán úgy tűnik, de nem valóságos állapot. Hogy aktívak vagy passzívak leszünk, ezt mi magunk döntjük el. Ez a személyes választásunk területéhez tartozik.

Jelen lenni lelkileg és szellemileg is vagy csak testileg? Testileg jelen lehetünk, mialatt elménk elkalandozik. Talán csendben beszélgetünk, nézelődünk vagy valamit olvasgatunk, babusgatjuk a gyereket, vagy kritizáljuk azokat, akik sétálnak, halkán nevetgélnek. Az is megesik, hogy valaki elszundít. Sok minden elvonhatja a figyelmünket. Itt nagyon kell vigyáznunk: a sátán kikapja az Igét a szívünkől egyetlen óvatlan pillanatban. Jézus okkal figyelmeztet bennünket: „Ha valakinek van füle a hallásra, hallja”. Megígérte: „... sőt ráadást adnak néktek, akik halljátok.” (Márk 4,24)

Hogyan álljunk ellen ezeknek a kísértéseknek?

Határozottan kell küzdenünk minden figyelemelterelő dolog ellen. Ebben a segítségetekre lehet a szombat reggeli és az istentisztelet előtti előkészület, amelyről már szoltunk. A csendes ima, az elmélkedés percei, az istentisztelet előtti bibliaolvasás hozzájárul a jobb összpontosításunkhoz.

„Komolytalanságunkkal, meg az elmélkedéssel és imával el nem töltött idő miatt sokat veszítünk az Istennel való beszélgetés drága perceiből.” (EGW, SM)

Az igetanulmányozás alatt nyissuk meg a Bibliánkat és kísérvünk figyelemmel minden szóban forgó igehelyet. A szöveg kísérésével aktívan követjük az Ige hirdetését és megszilárdulunk a jelenvaló igazságban. Még ha az igehirdető gyenge is, az Istennek beszéde „élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél” (Zsid 4,12).

„Nem olyan-e az én ígém, mint a tűz? Azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pöröly?” (Jer 23,29)

Amikor Jézus a különféle talajról beszél, a vetőmag (Isten Igéje) befogadásának felelősségét a biblia kutatóira és hallgatóira hárítja. Isten Szavának ereje van, de a befogadásának módjától függ.

„Így lesz az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem.” (Ésa 55,11)

„Valaki azért hallja én tőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát: És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építetett.” (Máté 7,24-25).

12. MENNYIT IMÁDKOZZUNK?

Ha feltesszük a kérdést, hogy mit tehet az ima, és ha a Bibliában keressük a választ, nagyon érdekes ismereteket szerezhetünk.

Az ima életre keltheti a bűnben halott embereket. Meggyógyíthatja a beteget. Megnyithatja a börtönajtót. Meghiúsíthatja az emberek rossz szándékát. Megváltoztathatja az életünket.

A Profétaság Lelke mondja: „A mindennapi tevékenységeink közben ima által felemelhetjük a lelkünket a mennybe. Ezek a csendes imák jó illantként szállnak fel a kegyelem királyi székéhez, és megállítják a lelkünk ellenségét. A keresztyén, aki ily módon támaszkodik Istenre, nem szenvedhet vereséget”.

Mindnyájunknak az a vágyunk, hogy az egyház fejlődjön, boldog és eredményes legyen. Miért ne imádkoznánk érte naponta? Az emberek, akik megváltoztatták a történelmet, az ima emberei voltak. Luther mondta: „Olykor annyira elfoglalt vagyok, hogy emiatt három órát kell imában töltenem”.

Biztosan nekünk is van sok kérésünk az Úrhoz. Imádkozhatunk még a szombatskolai vezetőkért, a gyermekosztály vezetőiért, akik szombatról-szombatra a gyerekekkel való munka terhet viselik. Imádkozhatunk egyházunk ifjúságáért, hogy az Úr erősítse meg a hitüket, hogy képesek legyenek ellenállni a kísértéseknek.

Imádkozunk azokért is, akik néha szombatonként eljárnak az imaházba, hogy az Úr égő vágyat adjon nekik arra, hogy kívánczozzanak az Ő népe között lenni. Ugyanúgy imádkozhatunk azokért is, akik egészségügyi vagy egyéb okok miatt nem tudnak minden szombaton velünk lenni.

Különös imát mondhatunk azokért, akik vágyakoznak megismerni Istent, hogy felvehessük velük a kapcsolatot és közelebb vezethessük őket Krisztushoz.

Az imádkozó gyülekezetet Isten Lelke fogja átjárni; az egyháznak fejlődnie kell. Talán valaki megkérdezi: „És mennyit kell imádkoznom, hogy az imám meghallgatást nyerjen?” Több mint fél évszázada George Müller, a világ egyik legnagyobb imaembere, öt barátjáért kezdett imádkozni. Az első megtéréseig öt év telt el.

A következő öt évben még két barátja találta meg lelki nyugalmát a Megváltónál. Huszonöt évre rá a negyedik barátja is megtért. Az ötödik barátjáért az élete végéig imádkozott. Ez az ember néhány hónappal Müller halála után adta át magát Krisztusnak. Ő érte Müller majdnem 52 évig imádkozott!

Legyünk hűek és kitartóak az imádkozásban. Legyen a következő hét az ima és az Istennel való tapasztalatszerzések hete!

13. ISTENT TENNI AZ ELSŐ HELYRE

Ha „elhagyad első szeretetedet”, még nem késő, hogy visszatérj.

Az Istennel való kapcsolatod talán megromlott, vagy éppen stagnál. Lehet, hogy a világ vonz inkább benneteket, a gyülekezet pedig fáraszt. Talán megvetettétek a hitet, amelyet egyszer korábban elfogadtatok. Vagy talán csak arra vagytok kíváncsiak, hogy elégséges lesz-e ismét a számotokra Isten szeretete.

Jézus szüntelenül szólítgatja a követőit, hogy szeressék Őt, és ne csupán csak szolgáljanak Neki. Előbb a szeretet, azután a kötelesség. Ha a rideg keresztényi szolgálat elfoglalta az Úrral való szeretet-közösség helyét, gyűljön ismét lángra a szívetek.

Hogyan? A Jelenések 2,5 felkínálja a Jézus Krisztus iránti, első szeretet életbe tartásának három lépéses tervét: „Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd.”

Emlékezzél meg.

Jusson eszedbe, hogy ki a Jézus Krisztus. Gondolj arra, hogyan jártál korábban Krisztussal, amikor kétség nem fért ahhoz, hogy imádod Őt. Emlékeztess magadat az Ő jellemtulajdonságaira, képességeire és arra, hogy Ő a te Megváltód. Gondolj a nagy szeretetére és áldozatára, amelyet érted hozott meg. Ha elveted a világot, viselned kell a keresztet, ám az Ő kegyelme általi élet valójában az igazi élet.

Jusson eszedbe, hogy ki vagy te. Élesítsd ki a lelki tükör visszaverődését. Úgy tekints magadra, mint a királyi család tagjára. Megfeszítettél és feltámadtál Krisztussal: a bűn számára meghaltál, Krisztusban ismét élsz. Nem vagy a sátán rabja. Szabadon szolgálsz az Úrnak.

Gondolj arra, ami vár rád. A Krisztussal való igazi közösség megelégedést és áldást nyújt, a Földön és a mennyben is. Engedelmes hívőként számíthatsz arra, hogy Ő minden – anyagi, testi, érzelmi, lelki – ígérését megtartja. Akik győznek Isten országáért, különös tiszteletet, elismerést, tekintélyt nyernek, és az Úrral bizalmas kapcsolatot létesíthetnek.

Térj meg.

Értsd meg a bűnbánat jelentőségét. Ez megújítja és erősíti a meghitt és üdítő lelki kapcsolatot. A bűnbánat a gondolatok és a cselekedetek megváltoztatása. A lelkiismereted rávehet a hibák felismerésére és megvallására, de akár a barátok is rámutathatnak, abban a reményben, hogy sikerül megújítanod a keresztyeni utadat. Komolyabb eseteknél, Isten is közbeléphet isteni fenyítéssel, leveheti rólad oltalmát, hogy így visszavezessen téged önmagához.

Ne legyél tovább hűtlen Istenhez. Hagyd el minden más iránti szeretetedet, amely vetekedhet a Krisztus iránti szeretetteddel. Dobd el a parázna bálványimádást. A megosztott hűség hűtlenséghez vezet. Az igazi szeretet erőt ad ahhoz, hogy megtisztítsd a szívedet és visszatérj Ő hozzám.

Az előbbi cselekedeteket cselekedd.

Megújult elmével gondolkozz. Gondolkodj értelemmel. Utána lépésenként haladj elhivatásod felé. Ismerd meg Krisztus gondolkodásmódját. Programozd át a gondolataidat. Az Ő igazságáról gondolkodj. Hívóként, ahogy a lepkének, neked is meg vannak a feltételeid a szárnyaláshoz, amennyiben megszűnsz hernyó módra gondolkodni.

Tedd Isten országát az első helyre. Amikor szeretsz valakit, az ő érdeklődési köre a te érdeklődési köröddé válik. Jézus Isten országát tette az első helyre. Ő sohasem felejtette el, hogy a kincse nem a Földön van, hanem a mennyben. Így kell eljárni a pénzügyeket és az erőforrásokat illetően is. Isten legyen a döntéseid Ura; egyenként éld a napjaidat, ne aggódj, hanem bízzál Isten képességében, hogy betöltheti a szükségleteidet.

Gondoskodj az egyházzal. Krisztus családjának tagjaként, azt a parancsot kaptad, hogy támogassál másokat. Vigasztald azokat, akik félreértették a dolgokat, akiket megsértettek, azokat, akik elhagyottak, fáradtak és gyengék. Bátoríts másokat, ösztönözd őket szeretetteljes cselekedetekre és a jótéteményre. Hirdesd az Igét, hozzál áldozatot, kérj Istentől eszközöket a szükségletek kielégítéséhez. Az is lehet, hogy majd szembe kell nézned és szeretettel el kell mondanod bizonyos igazságokat, vagy talán még magára is kell hagynod a

hitehagyót, hogy ne legyél részese az ő bűneinek. De mindig vigyázz arra, hogy megfelelően bátorítsd azokat, akik megbánják bűneiket. Az a feladatunk, hogy viseljük mások terhét.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Igor Bosnić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2016
Istentiszteleti használatra